

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Stirpis Aniciae, Stemma Quintum. Habsbvirgivm. §. xiiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

STIRPIS ANICIAE;

Stemma Quintum.

H A B S B U R G I V M .

§. xiiij.

Gradus I. Qui est Anicianus XXXV.

Petrus, Petrusleo, Leonis Petrileonis filius, montis Auentini Comes, vir nobilissimus, et inter Urbis primates precipuus, in Senatorio ordine prestantissimus semper habitus, ob Urbanas seditiones in Germaniam una cum fratre Rodulpho secedens, à clarissimis maioribus suis degenerare noluit, nam iuxta Lucerna lacum in Ergouia pradia ac terras mercatus, castrum in eo loco munitissimum excitauit, quod, siue ob memoriam accipitris in eo loco inuenti, ut vult Volaterranus, abec enim lingua Germanica Accipitrem significat; vel alterius castri prioribus temporibus, ut ferunt, in eodem loco à Rapatone Auendi castri Romarici montis Comite edificati; aut certè, quod ego magis approbo, ab Auentino dominatu, cuius hic Petrus Comes erat, Auenburgum, quasi Auentini Burgum nuncupauit. A quo castro postmodum omnes eius posteros, tam qui hodie nunc viuunt, quàm

l 2 qui

qui superioribus seculis fuisse memorantur, denominationem habuisse constat. Inter denominationes namque, quæ in Urbe olim ex diuersis euentibus fieri solebant, non inusitata fuit consuetudo illa, qua à Ciuitatibus, & populis sæpissime nominum mutationes fiebant; ut videre est in Normandis, qui à Ciuitate Placentia Placentini denominati sunt: et in illis qui uocabantur Massæ, qui nunc in Urbe Roma, ab oppido Gallezio, Gallezii dicuntur: item & in Illustribus Marchionibus Estensibus, qui cum prius Aëtij uocarentur, ab Estensis mutationis dominio Estenses uocati sunt. Ita quoque à simili euentu qui olim Petri leones, à Castro Auenburgo, siue Habsburgo, Habsburgij: & postremò ab Austria dominatu, Austriaci, siue Austrij dicti sunt, ut in sequentibus uidebitur. Huius Petri nomen quod retinet Volaterranus, dederunt nobis instrumentum illud antiquum supracitatum cameræ Apostolicæ, & Laxius commentar. in familiam Austriacam, lib. primo, capit. primo, & nonnulli suorum sequacium.

Ad Lazii uerba, quibus eodem lib. 1. c. 1. Volaterranum, & alios carpit, quod hanc splendidam Austriacorum familiam, ab hoc Petro homine exule deriuare faciant, non est quod multum immoremur, cum in eo quo alios reprehendere nititur, ipse maxime errasse conuincatur: nam Sigebertum suum, una cum Trittemio & alijs, semper & ubique Sigebertum exulem appellat. Exilium autem nihil de gloria natalium auferre, maxime cum exilii causa ignoratur, ut contigit in hoc Petro, qui ob seditionem Urbe pulsus dicitur: imo magis aliquando maiorem splendorem familijs Illustribus & Catholicis conferre, cum illud ex pia causa & iusta suscipitur, ut de hoc Petro, & tota eius familia credendum est, omnibus adeo notum est,

est, ut superfluum videatur super hac re uelle uerba facere. Cum enim illo tempore Adriano III. & Alexandro III. Pontificibus, non adeo morem gereret Fridericus I. Imperator, qui sibi iura Pontificia contra ius fasque arrogabat, & nonnullis eidem Imperatori, & suo idolo Octauiano Antipapae adhaerentibus, aliis uero, quibus mens fauor erat, inter quos erant Frangipanii & Perleones nobilissimi ciues Romani, uerum Pontificem sequentibus, omnino uerisimile uideatur, ut propter eiusmodi piam seditionem pro defensione Christi in terra Vicarii, contra Imperatorem, Antipapam, & eorum sequaces, a Frangipaniis Perleonibus motam, ab ipso Friderico Imperatore, qui eorum potentiam uerebatur, in Germaniam hi duo fratres, qui plus aliis posse uidebantur, relegati fuerint, ubi postmodum in eam, quam nunc uidemus, creuerunt potentiam; hoc bene iustitia Diuina disponente, ut sicut pro defendenda Ecclesia sua, extorres a patria facti fuerant: ita quoque pro condigna remuneratione (nullum enim bonum, etiam in hoc seculo patitur iustissimus caeli arbiter Deus irremuneratum iri) non solum amplis facultatibus, & Dominiis ditarentur; uerum etiam illius pie familiae auctores existerent, quae postmodum Imperii dignitate (qua prioribus temporibus condecorata fuerat) iterum exornata, murum se pro ea protegenda, contra eius quoscunque hostes, uiriliter opponerent. Frangipanos uero & Perleones, Alexandro Pontifici adhaesisse etsi in superioribus ostensum, ubi dictum est, quod *Oddo Frangepanis, tanquam deuotissimus Ecclesiae Romanae filius, cum suis fauoribus, contra Octavianum, Alexandro uero Pape adhaesit*: Videntur nihilominus etiam ad hoc nostrum propositum confirmandam multum facere illa, quae de eisdem, refert idem Alexander Papa in suis datis Anagninae ad fratres monasterii de Marmuloso, supra castro Tiberiae, ubi sic loquitur. *Alexander Episcopus, Seruus seruorum Dei, dilectis filij Annoni, & uniuersis fratribus monasterij de Marmuloso salutem, & Apostolicam benedictionem. Cum ex iniuncto nobis officio, singulorum iura defendere debeamus, illis praesertim cogimur suas iustitias conseruare, quos habitus honestatis exornat, & cultus reddit sacrae religionis insignes. Nos si quidem dilectis filiis nostris, nobilibus ciuibus Ioanni, & Petro, & Leoni, filius quondam bonae memoriae, Cencij Frangepanis, castrum Tiberiae, &c.*

His igitur consideratis multo gloriosius reputamus, ex Romana familia antiquissima, illustrissima, & quod maius est Christianissima (quam, ut loquitur Pontifex, cultus sacrae religionis insignem reddit) utpote quae fidem Catholicam, prima omnium familiarum Se-

natoriarum, uti supra diximus, amplexa sit, nasci: quã ex patriciis, fratricidis, aut spuris, ut erant illi Sigebertus exul, & pater eius Theodopertus, qui statim ut regno inauguratus est, arma in patrelem suum Clotarium II. primũ; deinde in Theodoricum fratrem, impie mouit: cuius impietatis postmodum penas debitas exoluit, a fratre suo Theodorico cum tota sua familia deletus. Vtrunq; etiã spurium fuisse docet ipse Lazius ex Gregorio suo falso Turonensi, & Trittemio, ut Illustriores progenitores, scilicet, quam erant Anicii Perleones Romani, Austriacos Principes habuisse ostenderet. At sicut in hoc etiam falsitatis arguitur, cum omnes historici rerum Gallicarum, & precipue Belforestius in mag. anal. Franc. li. 1. c. 28. & 29, qui Trittemiũ reprehendit, eos legitimos faciant: ita & in eo quod Volaterranum primum huius opinionis auctorem facit, indiligẽtis, & inconsiderati nomen a posteris promeruit. Nam quo pacto Volaterranus eius primus auctor esse potuit, qui ferẽ ducentis annis posterior fuit Alberto Argentinensi, & centum & amplius Pio II. Papã, quos inconsiderate nimis Volaterranum sequi ait Lazius, cũ è contrario dicere debuisset. Sed molestum erat Lazio, quod ut temporis, ita & personã ratione, Albertus Argentinensis eius intentioni repugnaret; ideoq; eum aliquoties callidẽ dissimulauit, ut ex eius libris commentat. manifeste colligitur, cum alioquin eum & recensere debuerit. Pius etiam secundus quem allegat, nihil de Austriaca familia Perleonia lib. 2. comment. loquitur. Sed de Petro, contra Laziũ satis dictum sit, qui ut Habsburgi Comes factus est, relictis auitis Perleonum insigniis, Leone uidelicet Frãgipanato, ac fasciis, solum Leonem aureum ad dextram insipientem, in umbone caruleo pro nouo stemmate sumpsit, quod usque ad hæc nostra tempora Habsburgi Comitibus fuit proprium.

Hugo Petrusleo, Leonis Petrileonis, S. R. E. Diac. Card. tit. S. Angeli, creatus ab Alex. PP. III. ann. Do. 1171. deinde ab eodem an. 1178. factus presbyter Card. tit. S. Eustachii iuxta templum Agrippæ, cuius meminit Panuinius in Epit. in 4. ad Lucium PP. III. sic Hugo Petrileonis S. Eustachii, legatione functus est in Angliam ad Henricũ Regem in causa S. Tho. ut annotatum reliquerũt Matthæus. Vuelstn ad ann. 1175. & Matthæus Patris ad eundem annum, & 1176.

Obicio Petrusleo, Leonis Petrileonis filius, Illustris Romanorum Consul, ut ex instrumento Camera Apostolicæ sumus edocti, lineam Perleoniam, quæ Romæ ad
hæc

hec usque nostra tempora mansit, post fratrum ex Vr-
be discessum, propagasse dicitur.

Rodolphus Petrusleo, Leonis Petrileonis filius, una
cum fratre suo Petro Urbe egressus, postmodum eius-
dem favore, & non ita canonicè Episcopus LVI. Argen-
tinenfis creatus anno Domini 1161. cum in eo honore an-
nos 18. consumpsisset, ab Alexandro Papa III. eo quod
non legitimè creatus videretur anno 1179. depositus,
& in ordinem redactus, vita reliquum apud fra-
trem egit.

De eius Episcopatu agunt Volaterranus antropol. lib. 23. in fine. An-
tonius Vacca I. C. Romanus, & nonnulli alij recentiorum, tacito tamen
nomine: quod nobis communicavit R. Bardi. Creationem illegitimam pro-
dit. Ant. Demochares de sacrif. Missæ Tomo 2. c. 35.

Gradus II. Anicianus XXXVI.

Albertus Habsburgius, Petri quondam Petrileonis
filius, Comes Habsburgi & Ergovia secundus, vir pru-
dens consilioque pollens, unde & SAPIENS, di-
ctus est. In vita maximè delectatus exercitio rerum
bellicarum, ubi in ijs iamdiu dexterrimè esset versatus,
irrepente tandem senio, Sepulchrum Domini inuisende
desiderio captus, castra secutus est Friderici II. Impe-
ratoris in Palestinam: ubi sub anni 1238. initium, na-
tura concessit, in Accarone sepultus. Uxor eius Hedui-
gis Simonis Comitis Alsatie filia, & heres, ex qua su-

l 4 sce-

scepti filij nouem: Rodolphus, Albertus, Carolus, Mar-
tha, Albertus Iunior, Henricus, Hermannus, Hedui-
gis, & Elisabeth.

De Alberti patre contendunt Germani, Lazium secuti, qui Di-
uitem Albertum agnoscunt; nos quid sentiamus diximus in præ-
cedentibus: ne quid tamen intractū reliquisse uideamur pauca que-
dam subiungemus. A Perleionibus Habsburgios processisse, con-
firmat Albertus Argentinensis, ut supra diximus, sic sententiam
suam exordiens, *Rudolphus Comes de Habsburg, ex antiquis progeni-
toribus ab Vrbe Roma traxit originem: sic autem finiens; Ex quibus
duobus fratribus omnes de Habsburg postea processerunt.* Huius opi-
nionem constabiliunt multi, inter quos ut alios omittam, primus
occurrit Volaterranus lib. 23. in fine sic inquit, *Ex altero qui no-
bilem in ea regione duxit uxorem, natus est Albertus, qui Albertum, &
Rodolphum Imperatorem, primum ex Comitibus Abesburgensibus ge-
nuit.* Hunc sequitur Franciscus Belforestius in magnis annalibus
Francia, lib. 1. c. 29. his Gallicis uerbis. *Rapote engendra Vuarengier,
& celuy Othon: duquel yssit Puernhier, qui eut pour filz Albert surnom-
me le Riche, ayant cestuy pour filz Albert second du nom, (Conte de
Habsbourg, & Landgraue de Elface, qu'aucuns estiment estre d'un au-
tre estoc, que des Merouinges) d'Albert fut successeur Rodolphe Roy des
Romains. &c. id est: Rapoto genuit Berengerium, & ille Othonem: ex
quo genitus Vuarnerus, qui filium habuit Albertum, cognomento Diui-
tem: habuit iste filium Albertum secundum huius nominis (Comitem
Habsburgi & Alsatie Landgrauum, quem alij alterius Femmatii,
quam Merouingorum existimant) Alberti successor fuit Rodulpus Rex
Romanorum, &c. Accedit & tertius Franciscus Rosierius Tomo 5.
stemmatum Lotharingæ historia capitali LXXIX. cuius uerba
sunt: *A quo Rapotone hi filij & nepotes exierunt, Varangerus, Otho
Verutherus, Albertus cognomento Diues, Albertus II. omnes Habsbur-
genses Comites; quorum nouissimum plerique à Petro Leone Romano de-
scendisse tradunt.* Hæc ille, ex aliorum sententia, quorum, & præ-
cedentium omnium in superiori §. VI. citatorum, opinionem, si non
utique Historicorum Germanorum fictionibus quadrant, uideat le-
ctor, an decipiatur documentorum priscorum antiquitate, an rei
veritas auctorum negligentia tenebris obducta sit. Nam Austria-
cos Principes, qui ante erant Habsburgii ex hac Perleonia Frangi-
pania*

pania originem duxisse egregie docent Lucas Contilis in epistola
sua dedicatoria, & R. P. F. Onuphrius Páuinus in duobus antiquis
instrumentis, quæ ex MSS. adfert lib. 3. de gente Frangipania, cap. 7.

Gradus III. Anicianus XXXVII.

Rodulphus Habsburgus, Alberti Sapientis filius,
Comes Habsburgi, & Ergouie III. in quo vetustissima,
& nobilissima Aniciorum domus, Imperialibus, & Re-
galibus fascijs est restituta: natus est in oppido Habsbur-
go, anno Domini 1218. Calendis Maij, & post longam
Imperij vacationem, Francofurti ex Comite III. Hab-
sburgensi, & Alsacia Landgraui, quarto Idus Octobr.
anno 1273. Rex Romanorum appellatus, coronatus est
Aquisgrani à Sigefrido Coloniensi Archiepiscopo octauo
Idus Ianuarij an. 1274. Regnavit annos 17. Menses 11.
& dies 19. Obijt prope Spiram Germetsheimæ ad Rhe-
ni ripam, pridie Calendas Octobris, & Spiræ sepultus
est iuxta Philippum Sueuum, an. 1291. cum hac inscript.

ANNO DOMINI MCCLXXXI.

PRIDIE CALENDAS

OCTOBRI,

OBIIT RODVLPHVS REX.

Ex quo elogio erroris arguuntur qui Idibus Quin-
tilibus mortuum volunt. Vixit annos 73. Menses 5.
Duxit uxores duas, harum prima fuit Anna, Comitiss
Ho.

Hohemburgensis ad Nicrum filia, quae cum ei tredecim filios peperisset, obiit anno Domini 1281. duodecimo Cal. Octobris, & Basileae in summo Templo sepulta est. Secunda fuit Elisabetha, siue Agnes, Othonis Ducis Burgundiae filia, ducta anno 1284. cum esset annorum quatuordecim tantum, ex qua prolem non suscepit.

Ab hoc Rodulpho & deinceps, prolixitate vitanda, quod ab eo adusque Philippum, & Rodulphum, secundos, familia Habsburgica Austriaca, fusissime in omnium manibus versetur; Stemmatibus Austriaci propagatores breuiter tantum dabimus, reliquos utriusque sexus nominatenus in Arbore Aniciana generali daturi.

STIRPIS ANICIAE,

Stemma Sextum.

A V S T R I V M.

§. xiiij.

Gradus I. Anicianus XXXVIII.

Albertus Habsburgus, Rodulphi Imperatoris filius, à genitore alteris ad Augustam Vindelicorum Comitibus, in frequenti Principum corona, cum Ducatu Styriae, atq; Carniola ATSTRIAE EXARCHATVM, uxoris Elisabethae, Menardi Comitis Tyrolis